

Selectie Jong Theater TAZ#19

Het Jong Theater programma werd samengesteld door Mats Van Herreweghe, ondertussen aan zijn derde editie toe, en Oshin Albrecht. Oshin is beeldend kunstenaar en theatermaker en maakte vorig jaar als lid van het kunstenaarsduo burens zelf nog deel uit van het jong werk. Naast het programma Jong Theater, koos Oshin ook nog vier voorstellingen die inbreken in het programma van Lucas (zie verder: *de keuze van Oshin*).

Waarom een wisselende gastprogrammator aan je zijde?

Mats: “Dat we sinds twee jaar met gastprogrammatoren werken en dan specifiek zoeken naar kunstenaars om dat te doen, is voor TAZ van groot belang. Iemand die jong werk programmeert wordt al te vaak gezien als één van de ‘gatekeepers’ tot het professionele veld. De sleutels van die ‘gate’ wil TAZ daarom delen met zoveel mogelijk anderen, en zeker met (jonge) kunstenaars, toch de kern van het artistieke landschap.”

Welke elementen speelden een rol in de keuze van jullie selectie?

Oshin: “We hebben projecten gekozen uit verschillende hoeken van België en Nederland. Daarin zochten we naar theatermakers met een jonge maar gedegen artistieke praktijk. We kozen voor een goede balans tussen een aantal afstuderende kunstenaars uit verschillende kunstopleidingen, anderen die hun opleiding al even achter de rug hebben en mensen die een ander pad bewandelen dan de klassieke opleidingen.”

Mats: “Daarnaast zochten we ook naar een grote verscheidenheid aan vormen. Dat weerspiegelt zich ook in het programma. Het gaat van opera tot hiphop, van repertoire tot performance. Misschien daarom ook dat we er dit jaar voor kozen om elke voorstelling apart te presenteren en zo aan alles dezelfde tijd en aandacht te geven. Er zijn dus geen nomadenparcours dit jaar. Maar geen nood, een echte nomade kan een eigen parcours samenstellen en dagtrappen door het festival heen.”

Jullie zagen het afgelopen jaar weer heel wat voorstellingen waarvan jullie er elf selecteerden voor TAZ. Wat is typerend voor de selectie TAZ#19?

Oshin: “Het programma dit jaar wordt getrokken door een **aantal straffe voorstellingen met een sterke persoonlijke insteek.**

We tonen Anne meets Jeffrey, een documentaireperformance van Emma Berentsen waarin ze het heeft over haar eigen verkrachting acht jaar geleden. De Colombiaanse activiste Paula Chaves nodigt je uit in *Against the wall*: een politiek manifest en een sociaal spel dat aantoont dat kunst, zelfs als ze de vrijheid predikt, niet altijd zo vrij blijkt te zijn. Je kan naar *The Journey* gaan, een solo van Anna Luka da Silva waarin ze op een beeldende en bijna fysieke manier in het puin van haar herinneringen graaft en een uitweg zoekt uit haar slachtofferschap. Een aanrader is ook het werk van de Brusselse tweelingzussen Doris en Nathalie Bokongo Nkumu of kortweg Les Mybalés. In hun fenomenale *À*

travers l'autre (ook geselecteerd voor Het Theaterfestival) dansen ze een ode aan de diepe band die ze met elkaar delen.”

Mats: “Daarnaast is het ook opvallend dat een aantal kunstenaars zich op een geheel eigen wijze geconcentreerd hebben op **vormen van repertoire** of op een bepaald **genreonderzoek**.

Zo is er *Nachten/Ballet De La Nuit* waarin Benjamin Meirhaeghe de gelijknamige opera - die oorspronkelijk 12 uur duurde en gemaakt werd door/voor Louis XIV - terugbrengt naar een queer versie van 1 uur. Imke Mol, Mitch Van Landeghem, Naomi van der Horst en Flor Van Severen buigen zich dan weer als vier theaterstudenten én als volstrekt horizontaal collectief over de klassieker *Who's afraid of Virginia Woolf* (interessant om weten: ook compagnie de KOE brengt een versie op TAZ) en Cassiel Gaube gaat in *Farmer Train Swirl - Étude* op zoek naar hoe bewegingen uit de house dance een invloed hebben op zijn persoonlijke bewegingsvocabularium.”

Oshin: “Tot slot zijn er nog een aantal interessante **performatieve voorstellen**. Mats Van Droogenbroeck, Nona Demey Gallagher en Timo Sterckx onderzoeken in hun *Through the looking-glass (and what we found there)* hoe de vormtaal van de hedendaagse massaconsumptie en bijbehorende reclame vorm kunnen geven aan een voorstelling en de personages die daarin meespelen. In *The Hangman Radioshow* brengen Camille Paycha (circusartieste, woonachtig in Oostende), Noortje Sanders (beeldend kunstenaar) en Thijs Veerman (scenograaf) hun drie disciplines samen in één wandeling doorheen het Provinciedomein Raversyde. Rino Sokol en Hernán Mancebo Martínez zoeken in *Physical Proof* door middel van (teken)film, stand-up en andere referenties naar het ontbinden en tegelijk vormgeven van een identiteit in tijden waarin het imago of beeld zo van belang lijken te zijn. En Farbod Fathinejadfard gebruikt in *Shiraz, tell me about the revolution?* de soms/vaak vernederende taal van overheidsinstanties en recycleert deze in een uiterst scherpe monoloog.”

Sectordag TAZ#19

Voor de jonge kunstenaars op TAZ biedt TAZ extra steun en omkadering in hun prille loopbaan, o.a. via mentoren, dit jaar Elsemieke Scholte, Selm Wenselaers en Melih Gençboyaci. Als extraatje organiseert TAZ sinds enkele jaren een **sectordag** voor Jong Theater en nu voor de tweede keer ook voor Jong Muziek. Beginnende en ervaren artiesten maar ook professionelen uit de sector leren er elkaar kennen en gaan er in gesprek.

De gastcurator van het festival wordt telkens gevraagd naar een boeiende insteek voor de Sectordag. Waar wilde Lucas dit jaar de klemtoon op leggen?

Mats: “De focus ligt dit jaar op ‘**Hoe kunnen we concrete stappen zetten om de sociaal-economische positie van onafhankelijke cultuurwerkers te verbeteren?**’. De organisatoren van de Sectordag - *rekto:verso*, TAZ, Dutch Performing Arts, Stichting Nieuwe Helden, deBuren en Cultuurloket - vroegen aan verschillende spelers uit het culturele veld geen wilde fantasieën, maar heel

tastbare voorstellen. Hoe pakken we de onderbetaling en zwakke sociale bescherming van nogal wat freelance cultuurwerkers aan?"

Oshin: "Op dit sectormoment worden een achttal vindingrijke antwoorden voorgesteld en op de discussietafel gelegd. Tegelijk kan je op het festival ook een nieuw nummer van *rekto:verso* over dezelfde thematiek krijgen."

Prijzen TAZ#19

Op zaterdag 10 augustus om 19u is er de officiële prijsuitreiking in De Grote Post.

De volgende **Jong Theater prijzen** worden uitgereikt: de Sabam Jongtheaterschrijfprijs, de TAZ-KBC Jongtheaterprijs, de mu-zee-um Jongerenjury Prijs en de TAZ-De Grote Post Residentieprijs voor Jong Theater.

Jong Muziek talent wordt beloond met steun van Sabam en Leffingeleuren, en ook voor Jong Muziek wordt een TAZ-De Grote Post Residentieprijs uitgereikt.

Een **jonge dichter** wordt in de bloemetjes gezet met de Poëziedebuutprijs Aan Zee, een initiatief van Poëziecentrum en deAuteurs. Dit jaar krijgt de laureaat ook een schrijfresidentie bij KAAP.

Binnen de **Cross-over Masterclass/Pitches**, een initiatief van TAZ, deAuteurs, VAF|Filmfonds, VAF|Gamefonds en Sabam wordt één verhalenverteller gelauwerd en het publiek reikt de publieksprijs uit.

Deze keer zal **Khadija El Kharraz Alami**, de laureate van de KBC-Jongtheaterprijs van TAZ#18, gastvrouw zijn.

De keuze van Oshin

De keuze van Oshin is een persoonlijke selectie van voorstellingen van beeldend kunstenaar en theatermaker Oshin Albrecht waarbij een brede kijk op het gegeven 'podiumkunst' centraal staat.

De manier waarop 'gesproken' wordt op een podium wordt in haar keuze geadresseerd in de verschillende poëtische en artistieke vormen die getoond worden. Dit varieert van een installatie met tekeningen en video van de Zuid-Koreaanse kunstenaar **Eunkyung Jeong** (georganiseerd volgens vaststaande time-slots) waarin ze via de rijke Koreaanse mythologie op zoek gaat naar een nieuwe invulling voor de karakters van haar naam (**SELF LIFE DRAWING**); een woordeloze danssolo van **Charlotte Vanden Eynde** genaamd *I'm Sorry It's (Not) A Story*; de performance **Indispensible Blue (offline)** van Bryana Fritz die gebruik maakt van tekstverwerking programma's en zo de dwingende 'gebruiksvriendelijkheid' van de personal computer omzeilt om tot een eigen poëtica te komen, tot een voorstelling waarbij performers **Silke Huysmans** en **Hannes Dereere** zich schijnbaar afzijdig op het podium bevinden en enkel hun communicatie met vluchtelingen en bewoners op het eiland Nauru in de Stille Oceaan presenteren (**Pleasant Island**).

Oshin: “In de mogelijkheid om een klein programma samen te stellen, is ook de vrijheid genomen om niet enkel voor nieuwe producties te kiezen. Zo vroeg ik **Charlotte Vanden Eynde** haar danssolo uit 2009 *I'm Sorry it's (Not) a Story* te hernemen. Ze speelt in dit werk met verschillende vrouwbeelden en verschuift al dansend telkens de lezing ervan. Dit werk is tegelijk tijdloos en in deze tijden uiterst relevant in relatie tot de discussies rond feminisme en vrouwelijke representatie.

Ik heb getracht keuzes te maken met oog op duurzaamheid van een artistieke praktijk en met het verlangen naar het vormen van een canon waarin meer vrouwen gerepresenteerd worden. De makers ontvouwen stuk voor stuk wat dichtbij hen is (hun lichaam, hun naam, hun technologische apparaten en hun bezorgdheid) tot narratieven, taligheden en werelden die een openheid creëren naar 'het vreemde', de ander. Een beweging die momenteel meer dan relevant of 'van belang' is.

We nodigen je dan ook uit om open en actief te kijken naar de voorstellingen in 'de keuze van Oshin' en om tijdens het kijken zelf relaties en betekenissen te ontdekken.

Doen, want het is zeker de moeite waard.”